

μέρος τῆς Εὐρώπης, καὶ ὅπου ἡ αὐστηρότης τῆς ποι-
νῆς δὲν δύναται ν' ἀναγκάσῃ τοὺς ἐνόχους.

Μεταξὺ τῶν θανατικῶν ποινῶν, τῇ ἀγχύρῃ θεω-
ροῦνται ἐντιμωτέραν τῆς ἀποκεφαλίσσεως· διότι ἡ ἀπό-
λεια μέλους τινὸς τοῦ σώματος θεωρεῖται παρ' αὐ-
τοῖς ὡς δυστημίᾳ μεγίστη. Ὑπῆρξαν παραδείγματα
καθ' ἃ ὁ ἐγκληματίας ἀντεκαταστάθῃ ὑπ' ἐτέρου·
ἀν καὶ οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσι τοῦτο, οἱ δικασταὶ ὅμως
τὸ ἐπιτρέπουσι· τοιοῦτοτρόπως ὁ υἱὸς δύναται νὰ ἡ-
γήσῃ νὰ ὑποστή τὴν εἰς τὸν πατέρα ἐπιβληθεῖσαν ποι-
νὴν, ὅπως ἀπαλλάξῃ αὐτὸν τοῦ πόνου. Ἡ διεύθυνσις
τῶν φυλακῶν ἐστὶ καλῶς κλονισμένη· δὲν ἐγκλείον-
ται ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ οἱ κακοῦργοι μετὰ τῶν διὰ χρέη
φυλακισμένων (τὸ μέτρον τοῦτο μόλις πρὸ 30 ἐτῶν
εἰσῆχθη εἰς τὴν Γαλλίαν!) καὶ δὲν ἐπιτρέπεται αὐτοῖς
οὐδεμία συγκοινωνία· διότι θάρσος καὶ ἀνθήκος θα-
ωρεῖται ὁ σύνδεσμος τοῦ ἐγκλήματος μετὰ τῆς ἀ-
φροσύνης καὶ τῆς δυσπραγίας. Ἀν ὀρεiléτης παρα-
δύῃ εἰς τοὺς θανατηφόρους· ὅλην αὐτοῦ τὴν περιουσίαν δὲν
δυσήθῃ νὰ ἱκανοποιήσῃ αὐτοῦ, καταδικάζεται νὰ φέρῃ
δημοσίως· ζυγὸν περὶ τὸν τράχηλον, καὶ τοῦτο ὅπως
ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ ἀναγκασθῇ νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ, ἂν
ἔχῃ τὰ μέτα. Ἀν ὁ ὀρεiléτης κατέστη ἀνάξιο ὀφρως·
ἐνεκα παιγνίου, ἢ ἄλλης τινὸς κακῆς συμπεριφορᾶς,
ὀρίσεται σωματικὴ ποινὴ καὶ τὴν ἐξορίαν εἰς Γαρ-
ταρίαν. Κατὰ τινὰς περιπτώσεις, δύναται τις νὰ πω-
λήσῃ ἐκτὸν ὡς λ. γ. διὰ ν' ἀποτίῃ τὰ πρὸς τὸ στέμ-
μα χρέη αὐτοῦ, διὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν πένθητα αὐτοῦ
πατέρα, ἢ διὰ νὰ ἐνταφιάσῃ αὐτὸν ἐν περιπτώσει θα-
νατου. Ὁ πωλητὴς ἐκτὸν ἔχει τὸ δικαίωμα μετὰ
εἰκαστέῃ δουλείαν, ν' ἀναζητήσῃ, τὴν ἐλευθερίαν, ἂν ἡ
ἐν τῇ δουλείᾳ διαγωγὴ αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἀμεμπτος, ἐάν
δὲ τὸν ἀναιτίον δὲν διηγῇ χειρτωδῶς, διαμένει δούλος
καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον, αὐτὸς τε καὶ τὰ τέκνα του,
ἅτινα τυγχὸν ἐπώλῃται μεθ' ἐκταυτοῦ. Ὅσοι τῶν ὀρειλε-
τῶν τοῦ Αὐτοκράτορος δολιῶς κηρύξωσι πτωχεύειν,
τιμωροῦνται διὰ τοῦ πνιγμοῦ. Ἀν ὅμως οὗτοι συν-
επιείκῃ ἀτυχημάτων πτωχεύωσι, τότε ἡ ποινὴ περιορί-
ζεται εἰς τὴν ἐκποίησην τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων
αὐτῶν, εἰς τὴν δήμευσιν τῆς κτηματικῆς αὐτῶν πορι-
ουσίας καὶ εἰς τὴν ἐξορίαν. Τὰ συμφέροντα τοῦ Αὐ-
τοκράτορος προτιμῶνται πάντων τῶν λοιπῶν· οὐδεμία
κυριότης χαίρει ἀποκελιστικότητος ἐνώπιον τῶν δικαι-
ωμάτων τοῦ ἱεροῦ τούτου προσώπου. Ἐν Σίνᾳ αἱ δίκαι-
τιγῶς περατοῦνται· διότι αὐτόθι ὁ ζῆλος τοῦ ἀπονέμειν
τὴν δικαιοσύνην δὲν πολλαπλασιάζει ἐπ' ἄπειρον, ὡς ἀλ-
λαχοῦ, τοὺς τύπους καὶ τὰς διαδικασίας. Ἡ κυριότης
οὐκ ἀδύνατον καὶ ἂν ᾤ, ὀρίσεται τοσοῦτον ἀπλῶς, ὥς
οὐδεμίαν παρέχει ἀφορμὴν ἀμφισβητήσεως. Αἱ πηγαὶ
τῶν διαφορῶν εἰσὶ λίαν σμικραὶ παρὰ Σίναις ἐνεκα
τῆς ἀτημότητος τοῦ μετὰ ξένων λαῶν ἐμπορίου αὐ-
τῶν, τῆς μονοδικότητος τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, τῶν ἐθί-
μων, τῶν ἰδεῶν τοῦ εἵδους τῆς κοινοκτησίας, ἐν ᾗ ζῶ-
σιν οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐξαιρέτως ἐνεκα τῆς ἐν
ταῖς οἰκογενείαις ἐπικρατούσης ὁμονοίας. Ἀλλὰ καὶ
ἐν Σίνᾳ, ὥσπερ καὶ παρ' ὅλοις τοῖς ἔθνεσι παρ' εἰς ὃ
δικαστικὸς πολιτισμὸς ἐπροώδευσε, τὰ χρήματα εἰσὶ
τὸ κυριώτερον ἐλαττήριον ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ συ-

νήθως τὸ δίκαιον εὐρίσκεται εἰς τὸ βάθος τοῦ μεγα-
λειτέρου βλαντίου.

Ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ὁ λαὸς, ὁ παραβλέπων διαταρ-
τομένην τὴν ἱερότητα τῆς πλάσιγγος τῆς δικαιο-
σύνης τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων, ἐγκυχᾷται ἐπὶ τῇ
πολιτικῇ δικαιοσύνῃ. Τὸ ἀνώτατον δικαστήριον, προ-
βρεόμενον ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος, δικάζει ὅλα τὰ ἐν-
κλήματα τὰ πραχθέντα κατὰ τῶν καθιστώων, κα-
τὰ τῆς τύχης τῶν ἐπαρχῶν καὶ τῶν πολιτῶν τὰς ἀ-
ποτίρας κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ αυτοκράτορος καὶ
τῶν μελῶν τῆς αυτοκρατορικῆς οἰκογενείας. Τὸ ἀνώ-
τατον τοῦτο δικαστήριον σύγκαιται συνήθως ἐκ 300
μυνδάρινων τῆς πρώτης τάξεως· ὁ κατηγορούμενος
αὐτὸς ἐκτὸν ὑπερασπίζεται, καὶ ὀρείλει ν' ἀπαντᾷ ἐπὶ
ᾧ ἐπὶ 36 ἡμέρας ὑποβάλλεται ἀντιρρίσεις· τὴν 37ην
περὶ τὴν ἐσπέραν, ὁ μυνδάρινος Ἀκοφί (γραμματεὺς)
συντάσσει τὰ πρακτικὰ τῆς διαδικασίας, γίνεται ἐκ-
λούθως ἡ ψηφοφορία, καὶ ὁ αυτοκράτωρ αὐτὸς ἀπα-
γέλλει τὴν ἀπόφασιν. Κατὰ τὸ 1747, ὁ αυτοκράτωρ
Κιέν-Λόγγ, ἕγγονος τοῦ Σχεῦν-Γοί, πρῶτος αὐτο-
κράτωρ τῆς Γαριταρικῆς δυναστείας, ἡγεμὼν προει-
μένως ὑπ' ὅλων τῶν εἰς ἀρχὴν μεγάλου λαοῦ ἀναγ-
κίων ἀρετῶν καὶ προτιμημάτων, μαθὼν ὅτι ὁ Φάγγ-
Χι, μυνδάρινος, διοικητὴς τῆς εὐόρου καὶ ἐμπορικῆς
ἐπαρχίας Σχίν-Σί, διὰ τῶν βίαιοπραγιῶν καὶ ἀρπαγῶν
αὐτοῦ κατέστη μισητὸς εἰς τοὺς λαοὺς ὧν ἡ τύχη τῶν
ἐνεπιστευθῇ ἐρεθισθεὶς δ' ἔτι μάλλον ὑπὸ τοῦ πρὸς αὐ-
τὸν συγγενικοῦ συνδέσμου, διότι πρὸ τινῶν ἐτῶν ἐπὶ
βιώσει αὐτῷ εἰς γάμον ἡγεμονίαν τινὰ ἐκ τοῦ αυτοκρα-
τορικοῦ οἴκου, ἀνεκάλεσε αὐτὸν εἰς Πεκίον, ὅπως ἐν-
εὐθύνας τῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν διαγωγῆς του. Ὁ
Μανδάρινος πεπονήδης εἰς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, καὶ ἡ-
μίτας ὅτι διὰ τῆς ἐπιβρότης τῆς συζύγου του ἡδύνατο
ἀποφύγῃ τὸν ἐπαπειλούμενα αὐτὸν κίνδυνον εἰλθεῖν ἐν
Πεκίον, ὅπου ὁ αυτοκράτωρ διέταξε τὴν ἀνεῖν ἀνάσ-
τη· εἰς τὸ ἐν τῇ αυτοκρατορικῇ περιτρεφείᾳ φροῦριον ἐ-
λάντιν του.

Τὸ ἀνώτατον δικαστήριον συνέστη, καὶ διακόσι-
πλοίαρτα μετεβίβασαν ἐκ τῆς Σιν-Γάν Φού, πρωτο-
ούσης τῆς ἐπαρχίας Σχεῦν, πλέον τῶν διακοσίων μυ-
νδάρινων. Αἱ συζητήσεις ἤρξαντο πάραυτα.

Αἱ κατηγορίαι ἦσαν ἐπιβαρυντικαὶ διὰ τὸν Φάγγ-
Χι, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ἄλλων καταθέσεων ἡ τοῦ Φα-
άμ, χρυσοχόου ἐν Σιν-Γάν-Φού ἐφάνη σοβαρώτερη
καὶ τρομερώτερη. Ὁ διοικητὴς Μανδάρινος εἶχε λά-
βει παρὰ τοῦ χρυσοχόου τούτου, λόγῳ ἐξαιρέσεως τῶν
τριῶν αὐτοῦ τέκνων ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπερστο-
80 τεμσῶν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. Καὶ ὅμως, παρὰ τὴν
θυσίαν ταύτην, ἥτις σκληρὰν ἐπήνεγκε πληγὴν εἰς τὴν
περιουσίαν τοῦ ἐμπορίου τούτου, οἱ δύο αὐτοῦ υἱοὶ ἐ-
λήφθησαν στρατιῶται, ἰδὲ δὲ τρίτος ἡγαγέσθην νὰ ὑπε-
ρεθῇ ἀμισθὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῶν τελωνείων τῆς Καν-
τῶν. Ὁ χρυσοχόος ἐπορεύθη εἰς τὸ παλάτιον τοῦ δι-
οικητοῦ, ὅπου πικρῶς παραπονούμενος ἀπήγει ἡ τοῦ
υἱοῦ τῆς ἡ τοῦ χρυσοῦ ἀλλὰ κακῆς ἐτυχεν ὑποδοχῆς· ὁ
ἐπέμπερθη ὑπὸ τῶν φυλάκων, ἐρράβδισθη καὶ τέλει
ἐπελύθη μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν θυγατέρων αὐ-
τοῦ ἐντὸς σκοτεινῆς καὶ δυσώδους φυλακῆς, ὅθεν μέλλει